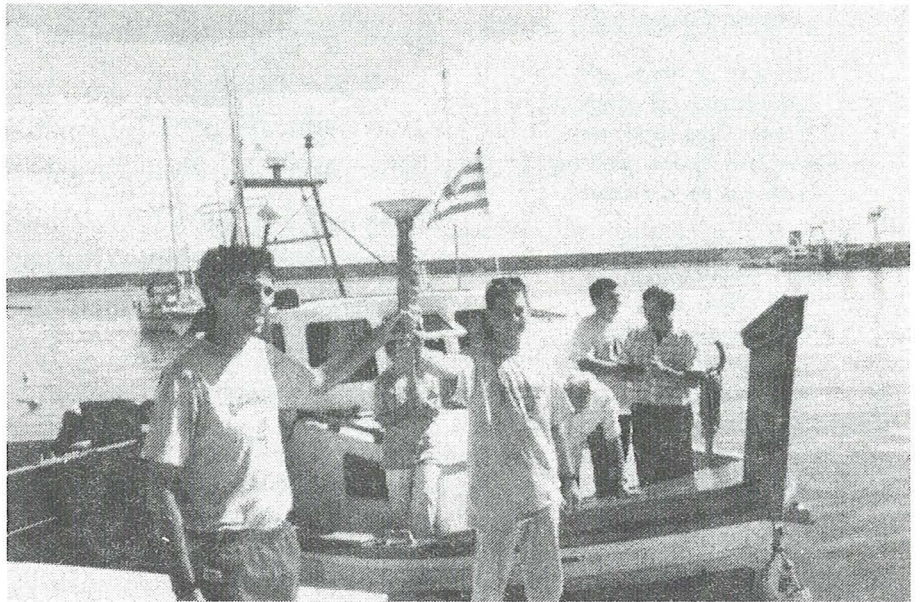

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 6 d'octubre de 1995 • Núm. 7 • Any I • 100 ptes

Et regalem
l'Auca de la
Història de la
Llengua en
ocasió de la
Diada del 9
d'Octubre

La Flama de la Llengua fou rebuda al port de Benicarló de manera efusiva

Les diferències en les retribucions dels regidors, la polèmica del ple passat

Les barreres arquitectòniques : un problema per resoldre a Benicarló

La Unió de Comerços , inaugura la seua campanya de promoció del comerç, associant-se a la C.E.C..

Tant el basquet femení com el masculí no van tindre massa sort a l'inici de la lliga

SUMARI

✓ Local

- P.2. Cartes dels lectors.
- P.3. Les retribucions dels regidors
- P.4. La flama del correllengua es pas-sejada per Benicarló
- P.5. Foto-denúncia
- P.5. Darrera la gatera
- ✓ Societat
- P.7. Vinguen dies i caiguen pans: "Lizhondo ataca de nou."
- P.7. Curs 1995-96: Els instituts tornen a començar la seua activitat
- P.8. El Mussol: Barreres arquitectòniques

- P.9 El mercat del dimecres.
- P.9. La Unió de Comerços s'associa a la Confederació d'Empresaris.

✓ Cultura

- P.10. Llibres: Els instruments de vent.
- P.10. Els dies gloriosos
- P.11. La nostra botànica
- P.11. Cartes de prop
- P.11. Carles Salvador.

✓ Esports

- P.12. Coneix els teus equips: ClubHandbol
- P.12. Dolent inici del basquet femení.
- P.13. El basquet masculí no pot

remontar el partit.

- P.13. Annexe o anorexia
- P.14. Rutes amb bicicleta de muntanya.
- P.14. L'escalada.
- ✓ Agenda i serveis
- P.15. Els mots encreuats
- P.15. Agenda i serveis

✓ Última

- P.16. Ni creix ni meix "Alabat siga Déu".

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori
Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau
Josep Igual
Ismael Mateu
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol
Toni Fibla
Vicent Arnau
Joaquim Bueno
Carles Lluch
Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer

Fotografia

Leyla Forés
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

El 9 d'Octubre, els valencians i la irracionalitat

Durant les últimes setmanes hem assistit a un dels episodis més grotescos que els valencians i valencianes haguessen pogut imaginar mai. Vicente González Lizondo, president de les Corts Valencianes, i d'Unió Valenciana, ha protagonitzat un lamentable espectacle carregat d'irracionalitat. Una de les seues accions ha consistit a retolar despatxos i organismes oficials amb una ortografia plena d'incoherències i de faltes d'ortografia, sense el mínim respecte per les normes que dicten les universitats valencianes.

En aquest sentit, aquest personatge, ha desautoritzat l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (que agrupa les universitats d'Alacant, de València i de Castelló) perquè pugui dictar i orientar la norma lingüística per al conjunt de la societat valenciana. La màxima autoritat acadèmica i científica valenciana, com és la Universitat, s'ha vist menystinguda per un senyor que té com a força argumental la possessió d'una fàbrica de brotxes i la presidència del Parlament valencià. Cap argument més.

Així mateix, amb l'estil més purament intolerant, reaccionari i agressiu es passeja insultant la llengua, que defensa la Universitat i les universitats de tot el món, anomenant-la "polaco absurdo". I ha exigint que es netege de les conselleries de la Generalitat totes les persones que segueixen el criteri lingüístic que defensa la Universitat. Aquesta "neteja" ratlla una actitud clarament feixista.

Doncs bé, ara un miler de filòlegs de tot el món han signat un escrit, encapçalat pel president de la Societat Internacional de Llengües Romàniques, demanant al president de la Generalitat, Eduardo Zaplana, que tinga respecte pel valencià i evite les agressions que aquesta llengua està patint, per part d'aquest grup minoritari, com és Unió Valenciana. El Partit Popular de moment està transigent i tolerant aquesta situació, però d'ells depén que aquesta situació de tensió i vergonya, provocada per uns pocs, s'acabe definitivament. La diada del 9 d'Octubre és una bona ocasió.

**L'últim ple de l'ajuntament debat l'assignació de compensacions econòmiques per als regidors
L'alcalde cobrarà 300.000 pessetes netes mensualment**

Molina (PP): "l'assignació és un sistema proporcional al treball"

Tiller (PSOE): "què sap vosté, Sr. Molina, el treball que realitza l'oposició"

Rodríguez (UPV): "es prima l'assignació per l'assistència als Plens i a les comissions, però no es valora el treball continu que es fa dia a dia"

CRISTINA GARCIA GRAU

El passat dijous 28 va tenir lloc l'esperat Ple de Setembre de l'Ajuntament de Benicarló, on s'havien de discutir, entre altres coses, les composicions econòmiques als corporatius per la seua assistència a les sessions. Les retribucions estan realment descompensades entre els diferents grups polítics municipals. Com va assenyalar Josep Ramón Tiller, portaveu del PSPV-PSOE, que va fer un controvertit anàlisi d'aquestes retribucions en el seu torn de parlament, "aquest és un tema que suposa un caramel per a l'oposició i que crea més expectativa davant la ciutadania". Està clar que tots volem saber quant ens costen els nostres governants, i que aquestes quantitats estiguen realment justificades. A més aquestes retribucions són objecte de lloament per part del dos grups de l'oposició, pel fet que s'ha arribat a un consens després d'una sèrie de

converses per establir els corresponents criteris d'avaluació de les quantitats a assignar.

Al Ple es va proposar la aprovació de les indemnitzacions a percebre pels corporatius en concepte de dedicació absoluta, delegacions i assistència a les diferents comissions, i Plens, així com les assignacions als diferents grups polítics. Pel que fa al tema de les dedicacions exclusives, dos són els càrrecs que compten amb aquesta distinció. Marcos Marzal, regidor d'esports i delegat de la Policia Municipal a l'Ajuntament, percebrà la quantitat de 150.000 pessetes netes de retencions legals mínimes i sense assistències; tanmateix l'alcalde Jaime Mundo disfrutará d'aquest règim de dedicació exclusiva, tant necessari per a la nostra ciutat, cobrant 300.000 pessetes també netes. Tiller va afirmar al respecte que "fa vuit anys el Partit Popular ens va criticar per l'adopció d'unes mesures

semblants, però entenem que l'alcalde ha de tenir dedicació exclusiva, a l'igual que algún altre regidor, perquè estem gestionant mil milions de pessetes i a més de cent treballadors, és molt important perquè estem sentant les bases del futur", per continuar dient que "mantenim que en una democràcia no es pot premiar de manera excessiva a un govern i diferenciar-lo tant de l'oposició, ni que des del govern han fet és retribuir amb quatre vegades més l'equip de govern. Crec que aquest és un dels Ajuntaments amb més diferències entre el partit de govern i l'oposició. I no estem demanant més diners per a nosaltres, sino una mica menys de diners per al govern". L'altre grup de l'oposició, UPV, en boca del seu portaveu, Francesc Xavier Rodríguez, va recolzar aquesta proposta socialista, dient que "no s'ha tingut massa en compte els altres grups". Va matissar, però, que "es prime l'assistència al Plens i a les

comissions, però no es valora el treball continu que es fa dia a dia". Jesus Molina, portaveu del Partit Popular va aportar alguna informació sobre el tema on els grups discernixen, dient que "aquest és un sistema de proporcionalitat al treball i la responsabilitat que cadascú té assignada, i fins i tots dins els nostre grup hi ha diferències importants entre els regidors". Tiller, va contestar al sr Molina preguntant-li "què sabia ell del treball que realitza l'oposició, no és qüestió de premiar o castigar, aquesta em pareix una actitud molt paternalista per la seua part". Un altre fet significatiu va ser la reducció voluntària de les quantitats assignades per la seua assistència al Ple del Grup Socialista, que baixa de 10.000 pessetes a 5.000, i la UPV que ha renunciat a aquesta xifra en benefici del partit.

Què cobren els nostres portaveus a l'Ajuntament?

Jesús Molina (PP)

Regidoria: 10.000
Presidència de la Comissió d'Hisenda: 50.000 (2 comissions mensuals x 25000)
Assistència Comissions Contractació: 5.000 (1 comissió mensual)
Assistència Comissió Urbanisme: 10.000 (2 comissions mensuals x 5.000)
Assistència Comissió de Govern: 10.000 (només PP)
Portaveu del Ple: 20.000
Assistència al Ple: 10.000

Assistència Organs Col.legiats: 5.000
Delegació d'Hisenda: 5000
TOTAL: 125.000 pessetes

Josep Ramón Tiller (PSPV-PSOE)

Assistència a Comissions (2 + Contractació): 25.000
Assistència al Ple: 5.000
Portaveu del Ple: 20.000
Assistència Organs Col.legiats: 5.000
TOTAL: 55.000 pessetes

Francesc Xavier Rodríguez (UPV)

Assistència a Comissions (2+ Contractació): 25.000
Assistència al Ple: 0
Portaveu UPV: 20.000
Assistència Organs Col.legiats: 5.000
TOTAL: 50.000 pessetes

El Correllengua arriba a Benicarló: i es llig el Manifest 9 d'Octubre

Amigues i amics:

El Correllengua 95 ha arribat a la nostra població, la Flama de la Llengua ja és entre nosaltres. Les 4 columnes que la integren, representant les quatre barres de la senyera, han partit de punts tant simbòlics per a tots els valencians com és Poblet, des de la tomba del rei Jaume I, que amb la seua conquesta va obrir el camí cap a València als nostres avantpassats, i amb ells a la llengua que ens uneix amb Catalunya i les Illes; com és Almansa, el trist record d'una derrota que la nostra lluita diària ha de fer esdevenir victòria; com és Guardamar, guardiana al Sud de la llengua i de la dignitat de ser i sentir-nos valencians; i com és el Carxe, aquesta zona que ha sabut conservar, per damunt de límits administratius murcians i d'entrebancs de tota mena, la llengua que a tots ens agermana.

I amb la Flama, amb el Correllengua, volem simbolitzar la nostra voluntat de treballar plegats, sense distincions d'edat, professió o formació acadèmica, per la plena recuperació i normalitat del nostre principal signe d'identitat com a poble, per l'ús públic, oficial i institucional, a tots els nivells, sense excepcions ni reserves mentals, de la nostra llengua, una llengua viva, moderna i europea, capaç d'incorporar-se de ple dret als avanços més capdavanters del nostre temps, com poden ser les xarxes informàtiques o les emissions via satèl·lit; una llengua que parlen o poden parlar més de deu milions de persones, i que gaudeix d'una normativa alhora ferma i oberta, que no podran entrebancar, per molt que ho vulguen, aquells que miren de crear problemes on no els hi ha i d'emprar estranyes grafies i normes que no tenen cap més pretensió

El Bloc Jaume I i el ciutadans van rebre la flama de la llengua

que impedir i alterar aquesta normalitat.

Però no ho aconseguiran. Ni aquells que miren d'embolicar el camí de la nostra recuperació lingüística a base de qüestionar el que des de l'any 32 a Castelló ha estat, és i serà inqüestionable, ni aquells que recorren a agressions físiques per procurar, inútilment, aturar els joves alacantins que no fan sinó exercir el seu dret a parlar amb normalitat la seua llengua. No ho aconseguiran perquè tots nosaltres, els milers de valencians i valencianes que, des d'un costat a l'altre del País, estem recollint la torxa de la llengua i passant-la a un nou company, estem construint una cadena humana de fermesa en l'avui i esperança en el demà del nostre poble i de la nostra llengua. Amb aquest Correllengua estem demostrant, per tots els pobles i ciutats per on passa, que cap obstacle, siga institucional o coercitiu, siga encobert sota ridícules excuses divisionistes o siga basat en la força (la darre raó d'aquells que no poden esgrimir cap altra raó), podrà aturar la marxa d'un

poble, la recuperació d'una llengua que se sap amb futur, que compta amb tots nosaltres, amb tots els que ara som ací i ahir, avui i demà seran en molts altres punts de la nostra geografia, per fer possible aquest futur de normalitat.

I les quatre columnes del Correllengua arribaran el dia 9 a la ciutat de València, seguint el camí que va seguir Jaume I.

I les quatre columnes del Correllengua arribaran el dia 9 a la ciutat de València. I eixe dia, tots els qui hem participat en el Correllengua, sense faltar ningú, entrarem a València, seguint el camí que va seguir Jaume I. Eixe mateix dia en què commemorarem la conquesta, les quatre columnes, les quatre barres de la senyera, avançarem totes juntes fins a la Plaça dels Furs.

RESTAURANTE
El Cortijo

MENDEZ NUÑEZ, 85
 TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
 12580 - BENICARLO
 (CASTELLÓN)

cristal - 1, s.l.

Aluminios
Persianas
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

Botic FERPA

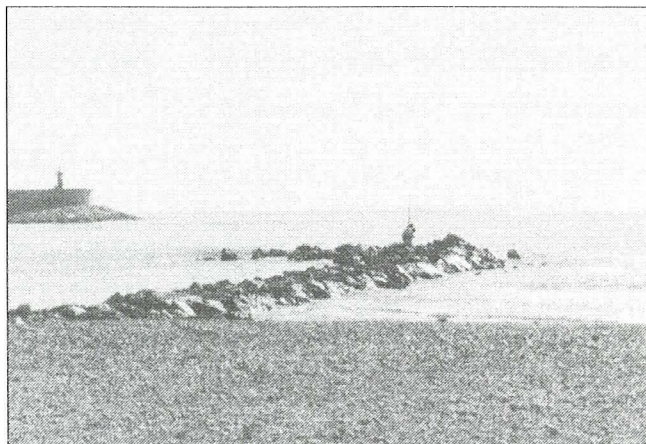
Colocación de: Cortinas a domicilio
• colchas • sábanas • manterlerias •
toallas • edredones

c/ Carme, 13 tel. (964) 47 15 63
12580 Benicarló

Auto Eduardo
 c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

El port ha patit una plaga de bunyols. En aquesta foto podem apreciar el bracet que hi ha entre la platja del Morrongo i el Gurugú. Sembla que els diners es van acabar abans de finalitzar el bracet. Però també van fallar els càlculs per retenir l'arena a la platja. Un encert més en les obres del port. Aquesta obra ocupa el número tres en el rànquing de bunyols de la ciutat.

Si vols veure publicada la teua **Foto denúncia**, ho pots fer enviat-la a *la Veu de Benicarló*, c/ Sant Francesc, 95.

darrera la gatera

Quin 9 d'Octubre?

La diada del 9 d'octubre, juntament amb el 25 d'abril (batalla d'Almansa), és un dia cabdal en la història dels valencians i valencianes. El dissabte 9 d'octubre de 1238 el rei Jaume I va entrar a la ciutat de València, cap del regne musulmà del mateix nom; incorporant les terres valencianes a la civilització occidental.

A partir d'aquest dia es comença a forjar la idea del regne de València, amb una nova religió, una nova llengua i una nova senyera, dins de la Corona Catalano-Aragonesa, així el País Valencià es repobla ràpidament amb gent d'aquesta Corona: els immigrants procedents de Catalunya, amb una mentalitat burgesa i mercantil, van ocupar la franja litoral i els aragonesos, amb unes idees més feudals, s'instal·len a la part interior.

Per això el 9 d'octubre commemorem tant el naixement del poble valencià, organitzat política i constitucionalment en base als FURS lliurats pel rei En Jaume I, com la recuperació del dret a l'autogovern dels valencians i la seua plasmació real en l'Estatut d'Autonomia, que el juliol de 1982 entrà en vigor.

Per això el 9 d'octubre commemorem tant el naixement del poble valencià,

organitzat política i constitucionalment en base als FURS lliurats pel rei En Jaume I, com la recuperació del dret a l'autogovern dels valencians i la seua plasmació real en l'Estatut d'Autonomia, que el juliol de 1982 entrà en vigor.

Ara tant membres de UV com del PP tornen a sembrar la confusió dels valencians i valencianes amb declaracions com: "fins ara només s'ensenyava polaco a les escoles (Gonsales Lisondo)", "la Universitat no és ningú per a definir la llengua (Conselleiro d'Educació i Cultura),...

Per aquest motiu el 9 d'octubre caldria emmarcar-lo dins el procés de democratització de la societat, de normalització lingüística, de coneixença de la pròpia història, de recuperació de les llibertats com a poble diferenciat i al mateix temps com a poble solidari amb els de la resta de l'Estat Espanyol i vinculat a un projecte comú de construcció europea, que fa 20 anys va començar a tirar cap endavant amb la mort de Franco.

Però ara de sobte aquest procés sembla esquarterar-se, sobretot en les qüestions lingüístiques, per l'accés al govern valencià dels partits conservadors valencians i centrals, així un tema que pareixia superat per tots després de 20 anys de tensions, com era el valencià, forma dialectal del català occidental; ara tant membres de UV com del PP tornen a sembrar la confusió dels valencians i valencianes amb declaracions com: "fins ara només s'ensenyava polaco a les escoles (Gonsales Lisondo)", "la Universitat no és ningú per

a definir la llengua (Conselleiro d'Educació i Cultura),...

Realment és molt trist que a hores d'ara els nous representants provisionals per a quatre anys de la política valenciana tornen a traure el sac dels trons de la llengua, quan hi ha moltíssimes més coses per a solucionar, així mentre nosaltres tornarem a partir del 9 d'octubre a barallar-nos per la llengua, la senyera i l'himne; els nostres veïns del nord seguiran treballant per tirar endavant la seua economia i hisenda, i no fasenda (que deu ser mot de fatxenda); cercant un millor benestar social; donant una educació de qualitat; baixant el índex d'atur o com diria el Sr. Lisondo de folgar (que dit de passada també signifiqui en paraules fines "fer l'amor"; millorant les seues infraestructures; etc.

Potser analitzant l'última dècada que aquesta situació no s'haguera produït, si els socialistes hagueren apostat més fort per la recuperació i normalització lingüística del nostre País, ja que els nacionalistes des de fa molt de temps aquestes qüestions no eren el seu cavall de batalla innegociable. Però ara de sobte tornem a estar com a principis dels 80 i l'única raó que personalment hi trobo és que el PP i UV tenen temor de fracassar en la seua responsabilitat de gestionar bé el País Valencià així amb la cortina de fum de la crispació social valenciana pels temes lingüístics no hi haurà temps per a fer un anàlisi crític de la seua gestió al cap davant d'un govern valencià recuperat després de 275 anys de centralisme espanyol i que el nou d'octubre per a la majoria de valencians és sinònim d'aquesta recuperació.

XIMO BUENO

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

vinguen dies i caiguen pans

comença el curs

LHIZHONHDHO ABSURD

Per què el senyor Lizondo diu "polaco" quan es refereix al català? És evident que "polaco" en boca del senyor Lizondo té algun sentit pejoratiu. Quin? No tinc ni idea. És el "polaco" una llengua fastigosa, lletja o alguna cosa semblant? Haurem d'intentar informar-nos. Però si s'assabenten a Polònia del que diu el President de les Corts Valencianes? Mira, li escriure al President de Polònia i li diré que ací no odiam tots el "polaco". De tota manera no estaria malament que es produïra un conflicte internacional i que Lizondo es fera famós.

Imagineu-vos un mestre mexicà dient-li a un alumne: "Manito, no me seas lisondo i estudia". Ben segur que canviarien l'anunci de Pepsi i dirien: "Estàs lisondo? Beu Pepsi." Ah, però segur que s'enterarien de que a Lizondo l'ha ficat, i el manté, Zaplana. Segur que a Valladolid dirien "Quien siembra Zaplanas, recoge Lizondos" o "Cria Zaplanas y Lizondo te sacará los ojos".

Imagineu-vos un mestre mexicà dient-li a un alumne: "Manito, no me seas lisondo i estudia". Ben segur que canviarien l'anunci de Pepsi i dirien: "Estàs lisondo? Beu Pepsi." Ah, però segur que s'enterarien de que a Lizondo l'ha ficat, i el manté, Zaplana. Segur que a Valladolid dirien "Quien siembra Zaplanas, recoge Lizondos" o "Cria Zaplanas y Lizondo te sacará los ojos".

No sé si tot açò estaria bé o no. Si que sé que és intolerable que l'odi tinga la Presidència de les nostres Corts. Açò només és el principi del principi perquè l'odi és la principal arma política de Lizondo. I a Zaplana li va bé. La majoria de la gent no tenim una veu tan potent com la d'uns pocs però s'equivoquen tots els que pensen que cada poble del nostre país és un Benifotrem.

JOSEP FERRER

Regio Cinema de Benicarló

Del 6 al 9 d'octubre

• *Tod y Toby*• *Regreso inesperado*

Amb un total de 812 alumnes, dels que vora 190 són defora de la nostra localitat, començaren la passada setmana el curs 95-96 a l'I. B. Ramon Cid de Benicarló.

Aquests alumnes han estat dividits en classes on la xifra mitjana és de 37 per aula; tret dels cursos de línia, on el nombre d'alumnes oscil·la entre els 18 i els 25.

Per aquest curs no hi ha hagut oferta de noves assignatures d'E.A.T.P.; però cal destacar que per jubilació del professor que la impartia, ja no s'oferta Mecànica. Això ha fet que s'ampliaren els grups d'Informàtica. Cal senyalar també que encara que no hi ha hagut reformes en l'infraestructura del centre, les instal·lacions esportives han tingut un tractament especial per poder acondicionar els vestuaris i les pistes.

Com a novetat, s'està procedint a l'informatització de la Biblioteca, que conté aquells llibres considerats com de consulta. El termini de presteq és de 15 dies.

Igualment, la Residència Juvenil "Sant Crist del Mar" haobert les seves portes a aquells estudiants que per la distància es veuen obligats a residir fora dels seus llocs d'origen. Així, el nombre total de residents per aquest curs és de 63, dels que 30 son xiques i 33 xics, repartits entre l'Institut de Batxillerat (31) i el de Formació Professional (32).

La procedència d'aquests estudiants és bàsicament de la província, encara que també hi han residents de La Sénia, Ulldecona i Els Valentins.

En un altre sentit, aquesta residència oferta com a Alberg 8 places durant el curs escolar i 80 la resta de l'any.

Així, han estat 354 els alberguistes individuals i en grup, fins contabilitzar un total de 3.242 ocupacions.

FRANCISCO J. PALAZÓN.

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

Barreres arquitectòniques

Aprofitant la seua estada pel centre urbà, el mussol a anat observant hi ha persones amb minusvàlues físiques i psíquiques, infants que depenen dels adults per a desplaçar-se, gents que necessiten carrets de la compra per a traslladar els aliments, etc.

Però al mussol li ha sorprès moltíssim que a una part de l'espècie humana els importe molt poc els problemes que hi tenen aquests éssers amb limitacions per tal de poder desenvolupar-se un poc millor dins de la societat, així encara que moltes persones, sobretot polítics, se'ls omple la boca de bones paraules per a la igualtat d'oportunitats, a l'hora de la veritat aquestes només queden

en paper mullat, així aconseguir una ciutat sense barreres arquitectòniques sembla cada cop més difícil i impossible.

Així només donant una ullada per la majoria de voreres de la ciutat ens assabentem que persones que necessiten una màquina per a desplaçar-se (carret de rodes, carret de la compra, carret de nadons, closques, etc) cada cop que han de creuar un carrer han de fer les mil i una meravelles per a aconseguir-ho, i només pel petit desnivell que suposa l'alçada de la vorera. També l'accés a edificis públics i privats es veu afectat per l'existència de moltes barreres que dificulten poder portar una vida normal sense esglais.

Per això és incompreensible que des de l'ajuntament, a més de planificar els nous carrers sense barreres arquitectòniques, ara per ara no es preocupen de programar una actuació a curt termini de la seua Brigada d'Obres i Serveis per

tal d'eliminar totes les barreres existents a la majoria de voreres de Benicarló, així com delimitar els pas de vianants per allí on hi ha un trencament d'una d'aquestes barreres, per a evitar casos curiosos com no poder utilitzar una vorera rebaixada per estar taponada per l'aparcament d'un cotxe i no ser cap infracció perquè no hi ha cap pas de peatons (passeig Febrer Soriano cantonada Botànic Cabanilles) o bé que una vorera està rebaixada i la d'enfront res de res (Sant Francesc cantonada Mare de Deu del Carme) .

El mussol creu que l'ajuntament de Benicarló ha d'abolir de manera immediata tots els obstacles arquitectònics existents als seus carrers, edificis públics i zones d'oci per tal de facilitar l'accés-hi de totes aquelles persones que per una raó o altra tenen certes dificultats per a fer-ho, i això només passa per tindre la suficient voluntat política per a

aconseguir-ho, ja que per exemple es podria utilitzar els Plans Provincials de la Diputació per a fer-ho sense que a la ciutat li costarà massa diners, sinó és vol o no és pot emprar els serveis públics d'obres d'aquest consistori.

Els aparcaments de vehicles per a minusvalits s'han planificats sense conèixer la problemàtica dels usuaris als que anaven destinats

També en relació a aquestes barreres el mussol un altre dia li agradaria parlar dels aparcaments de vehicles per a minusvalits que han estat planificats sense conèixer la realitat i problemàtica dels usuaris als que anaven destinats.

La Veu de Benicarló El teu setmanari Sense afoies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra, els enviaments fora de Benicarló seran gravats amb 800 pts.semestralment i 1.600 pts.anualment.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Modifiquen al Ple de l'Ajuntament alguns punts de la normativa sobre el Dimecres

REDACCIÓ

A l'últim plenari del mes de setembre es van aprovar algunes modificacions en la normativa del mercat del dimecres.

Fins ara les parades del mercat podien heretar-se de pares a fills i així successivament, ara no podran passar a la tercera generació. A més, per intentar agilitar l'ocupació de les parades s'ha disposat que aquelles que a les nou del matí no estiguen instal·lades podran ser subhastades entre els venedors que es troben a la llista d'espera, que pel que es veu en són bastants.

Principalment, aquestes dues modificacions intenten donar al mercat major dinamisme i afavorir l'activitat comercial.

La Unió de Comerços s'associa a la Confederació d'Empresaris de Castelló (CEC)

REDACCIÓ

La Unió de Comerços de Benicarló va decidir d'associar-se a la CEC en l'última Junta directiva celebrada. La decisió ha estat presa per distintes raons, segons el President Víctor San Abdon: "La CEC ens ha ofert la seua oficina de Vinaròs amb tots els seus mitjans a la nostra disposició, també ens està ajudant a tirar endavant el Pla Estratègic del Comerç (PEC) que estem iniciant, en el qual trobarem un estudi d'impacte dels hípers, l'estructuració d'un pla d'animació comercial i la recerca de subvencions".

La Unió a més està pressionant a l'Ajuntament de Benicarló perquè el regidor de comerç siga una realitat, que el CEDEC que també havien demanat es pugua portar a la nostra ciutat per a ajudar a la reactivació comercial: "Pel que pareix, l'Ajuntament està esperant la instal·lació de l'híper per a concedir-nos el regidor de comerç, el CEDEC, l'aparcament o l'estudi d'impacte social i econòmic. La veritat és que nosaltres no tenim manies i pel nostre comerç treballarem amb qui siga i com siga".

La Unió a més està pressionant a l'Ajuntament de Benicarló perquè el regidor de comerç siga una realitat, que el CEDEC que també havien demanat es pugua portar a la nostra ciutat per a ajudar a la reactivació comercial: "Pel que pareix, l'Ajuntament està esperant la instal·lació de l'híper per a concedir-nos el regidor de comerç, el CEDEC, l'aparcament o l'estudi d'impacte social i econòmic. La veritat és que nosaltres no tenim manies i pel nostre comerç treballarem amb qui siga i com siga".

La Unió espera que amb el PEC es puguin subvencionar part de les campanyes que es volen dur a terme per a regenerar el comerç benicarlando.

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwichs
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

Bar restaurante **Berná**

Dr. Ferran, 7

Passeig Marítim, 104
Tel. y fax (964) 46 19 18
12580 Benicarló

ELS INSTRUMENTS DE VENT

Autora: Anna Chaler i Feliu
 Edita: Generalitat Valenciana 1995
 Conselleria de Cultura Educació i Ciència
 Llibres Infants-

Anna Chaler (Benicarló 1967), no es cap nom estrany dins del món de la música a Benicarló, neta del mestre Feliu-, però potser o siga com a escriptora i pedagoga infantil.

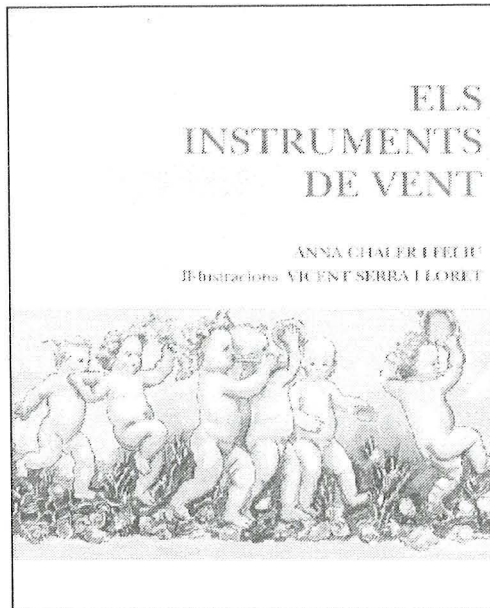
Anna Chaler (Benicarló 1967), no es cap nom estrany dins del món de la música a Benicarló. Néta del mestre Feliu, ara s'estrena com a escriptora

Actualment resideix a València, on desenvolupa diversos treballs i forma part del equip "Música a l'escola" de la Conselleria. La seua activitat ha estat centrada en la música i en l'ensenyança d'aquesta. Ha fet classes a l'Acadèmia de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" i en la Societat Coral El Micalet de València, i ha estat directora de la Secció Infantil de la Coral Polifònica Benicarlanda.

Aquest llibre recull els instruments de vent-fusta i ven-metall, i l'orgue, amb il·lustracions de Vicent Serra; té un llenguatge clar per als infants, molt lleuger i precís en les anotacions tècniques mínimes.

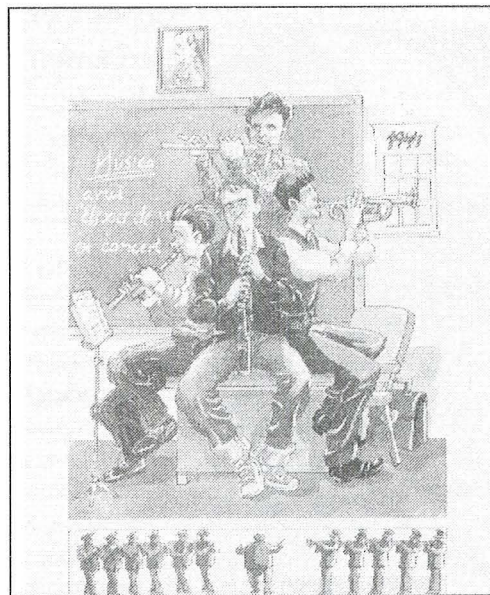
Amb breus anotacions històriques de cada instrument, es completa també amb exemples d'obres musicals on cada instrument comentat té un paper solista per a saber distingir-lo.

Al peu de cada pàgina hi ha un pentagrama amb notes de l'obra "Pere i el llop", un conte que Serguei Prokofiev va escriure l'any 1963, perquè els xiquets reconegueren els distins instruments de l'orquestra.

Altres anotacions com les característiques físiques de l'interpret o els tipus de sonoritat, etc. fan d'aquest llibre un exemplar bàsic per a les escoles de música i d'E.G.B.

MINISTRIL

els dies gloriosos

Alfonso Sánchez

La televisió, sovint tant menyspreada, ens ha portat aquesta setmana alguns moments inoblidables per als que ens estimem el cinema, el dilluns, una vegada més, vam poder veure "Centauros del desierto" una gran pel·lícula d'un dels més grans directors de cinema, "John Ford", i si sovint les tertúlies posteriors que anima José Luis Garci, són d'una pedanteria insofrible, aquesta vegada la van encertar de ple, i va estar a l'altura de la pel·lícula emesa.

el cinema, als vells cinemes Rex i Capitol, mentre menjàvem cacaos i tramusos, no és altra cosa que una fàbrica de somnis.

El dimarts TVE va emetre un programa dedicat a Alfonso Sánchez, i em va permetre redescobrir un personatge del qui únicament recordava la seua peculiar manera de parlar, penso que va ser un personatge totalment desapropiat en la formació cultural de la nostra generació, primer perquè excessivament joves només veiem en ell el senyor que ens amollava un rotllo abans de la pel·lícula, després quan ja havíem adquirit una formació universitària ens estimàvem més els dogmàtics anàlisis de "Contracampo" i la "Cartelera Turia".

Els extraordinaris documentals de l'altra nit de Jesús García Dueñas i José Luis Garci, ens van permetre conèixer un Alfonso Sánchez culte i irònic, per al qual, sens dubte, el cinema, com ja havíem descobert als vells cinemes Rex i Capitol, mentre menjàvem cacaos i tramusos i bevíem una taronjada, no és altra cosa que una fàbrica de somnis.

JOSEP M. SAN ABDON.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
 Ja estan a la venda els llibres de text
 Primària - EGB - BUP'

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

la nostra botànica

Estepa borrera

Cistus salviifolius

MASCLANS

Planta d'uns 5-7 dm d'alçària. fulles molt rugoses, ovades o el·líptiques; pecíols de cada parell de fulles mai soldats a la base. Flors blanques, d'uns 4-5 cm d'amplada; calze poc pelut. Florida: març a maig.

Planta molt estesa a tot el territori, sobretot en terreny silici. És espècie característica de la brolla d'estepes i brucs.

Planta molt estesa a tot el territori, sobretot en terreny silici. És espècie característica de la brolla d'estepes i brucs.

CARTES DE PROP

JOSEP IGUAL

Petit vals per a Leonard Cohen

EL condemnaren a segles d'avorriment, però s'escapà de l'Hotel Chelsea mortal i ara, es passeja davant del bust inflat de Federico Garcia Lorca i deixa les seues roses de bourbon i la seua penúltima cançó: un vals de sintetitzadors per riure's del segle macabre que anem reculant fins al moll de les cicatrius més vergonyants i doloroses, fins a l'òxid de la raó, fins a l'epígon preparat que s'emporta el pensament als clots dels rèptils.

El van condemnar a segles de sang i runes, li prepararen el combat per guanyar-lo, però segueix lluitant a la contra amb la seua bella guitarra, santot eclèctic en el Montreal de les mil campanetes de l'esperit.

Ha sobreviscut a totes les ressaques enverinades i es disposa a envellir a contracorrent, aliè a les trampes del seu propi èxit, bregant contra els paràsits del paradís i inventant mapes colpidors per interner-se al misteri de els dones.

He escoltat a la ràdio la salmòdia familiar de Leonard Cohen i la tarda s'ha prenyat de campanetes

Avui, mentre ordenava els calaixos de la meua ànima, he escoltat a la ràdio la salmòdia familiar de Leonard Cohen i la tarda s'ha prenyat de campanetes de l'esperit, vingudes del mar proper o potser del Montreal civilitzat de les mil campanetes, sostovades amb cura pel vent d'un valset rutilant.

ELS HOMES I ELS POBLES

MANEL GARCIA GRAU

Carles Salvador: el punt d'inflexió necessari

Sempre resulta difícil una aproximació ràpida a una obra tan diversa i tan fecunda —alhora que rigorosa i complexa— com la de Carles Salvador. Al parlar de tota ella, sovint s'ha destacat la seua triple tasca: per una banda el seu treball de mestre i pedagog, per una altra, la seua investigació científica i com a gramàtic, i per últim, la seua carrera creativa com a poeta, autor teatral i narrador.

Tres camps de batalla heterogenis, però imbricadíssims i units en quant al nivell d'ús de la llengua utilitzada i en un mateix esperit i una mateixa consciència, és a dir, la plena i veritable normalització lingüística i gramatical a casa nostra. Una aproximació global a la seua obra exigeix, inevitablement, la consideració de tota ella com des de l'òptica de la lluita per la normalització lingüística.

Un dels seus objectius prioritaris, així, fou el de la dignificació de la llengua dels valencians

Si haguérem de resumir en una línia el significat del seu treball immens —en un temps ben distint de l'actual— diríem que fou, abans que res, un lluitador incansable per la veritable normalització lingüística i cultural del seu país. Un dels seus objectius prioritaris, així, fou el de la dignificació de la llengua dels valencians, compartida amb altres pobles més enllà del riu Sènia i més ençà de les Balears. I aquest fou l'eix central de la seua vida. Aquells que vivim avui a les comarques del Nord (des de Benassal a Castelló passant, pel nostre Maestrat i els Ports) i els que ho fan a la Vall d'Albaida, ens podem sentir més units que mai pel fet d'haver compartit la presència —durant tres anys a Aiello de Malferit (1911-1914) i bastants més a Benassal— de l'home, el mestre, poeta i gramàtic Carles Salvador.

MANEL GARCIA GRAU

<p>Circulo Cultural Bailes de Salón</p>	<p>¿TE GUSTARIA SABER BAILAR? ¡ANÍMATE! CUALQUIER EDAD ES BUENA APRENDE CON NOSOTROS Baile de Salón Pasodoble Bolero, Cha-Cha-Cha Fox-trot, Vals Pericon Rumba, Merengue Rock'n rol, l Tango y más, mucho más...</p>	<p>Curso 1995/96 50 horas Monitores: Rafael Yela Ma. Carmen Ramos Comienzo: 20 de octubre Clases: Viernes de 20:00h a 22:00h Sabados de 17:00 a 19:00</p>	<p>Local: Colegio la Salle Inscripciones información Teléfonos (908) 080706 y 472390 mañanas 460338 tardes ¡Venga inscribete ya!</p>
--	--	--	---

coneix els teus equips

Aquesta setmana el Club Handbol Benicarló

La temporada 94-95 servirà per consolidar l'equip

ALEX GOZALBO BELTRAN

L'hanbol és un esport, tots ho sabem, que poc a poc es va fent amb un lloc en l'àmbit esportiu a base d'aportar bon joc i moltes ganes. Benicarló és un poble privilegiat ja que molts pocs municipis poden presumir d'una cantera tant ben treballada.

Tot i que l'inici de la temporada encara queda un poc llunyà, si ho comparem amb el bàsquet o amb el futbol, l'equip senior ja fa temps que ha iniciat la preparació. Per tal d'afrontar la temporada amb moltes garanties el número de jugadors, a falta d'alguna confirmació, és molt alt. En aquests moments la feina recau sobre el preparador físic, Jose Luis, i sobre l'entrenador. José Forés Forés, encarregats de posar en forma, tècnica i físicament, l'equip.

La porteria és cosa de bojós.

Sempre ha existit el tópic que diu que els porters estan tots una mica bojós i és que, no ens enganyem, les pilotes van a molta velocitat i cal arriscar-se a col·locar

la mà. En un principi José Monserrat i Gabriel Fresquet seran els encarregats de disputar-se aquest lloc, contant el primer amb més possibilitats de fer-se amb un lloc en l'equip titular. Miguel Puerto serà, a primer cop d'ull, el tercer en discòrdia, encara que de segur tindrà oportunitats per demostrar la seua valia.

Organitzar el joc.

El lloc de central també està molt ben cobert i encara que açò de les posicions, tal i com diria Cruyff, és molt relatiu, en principi, Fede Beltran ha d'agafar la responsabilitat de la direcció, sent relevat per J. Manuel Herrero en alguns moments del partit. Fins i tot Ismael Pérez pot realitzar a la perfecció aquesta funció en determinats moments.

Laterals

Jesús Monserrat, Javier Roman (jugador de Vinaròs), Juan Jesús Fresquet, Ivan i David Escura es perfilen com a laterals. Tots ells hauran d'aportar molta mobilitat de pilota per tal de que aquesta arribe en bones condicions a les

diferents parts del camp, aportant gols de forma generalitzada.

Extremes: viure sense angle.

Pedro Garcia i Vicent Castell seran, teòricament els extrems de l'equip inicial, demostrant un any més que també es poden fer gols des de llocs inusuals. Juan Carlos Marzal completarà encara aquesta demarcació.

La feina bruta

Ismael Pérez, jugador dotat d'una qualitat i una capacitat d'esforç impressionant, serà l'encarregat d'ocupar el lloc de pivot, encara que com ja hem dit pot jugar com a central. Jaime Verge i J. Joaquín Alberich seran més jugadors que augmentaran les possibilitats de l'entrenador.

Per la seua part, els júnior Esteban, Carlos, Jorge i M. Angel i el veterà Damián Mérida completan aquesta llarga i nutritiva llista de jugadors que, a falta d'algunes novetats o baixes d'última hora, formaran el Club Handbol Benicarló.

Mal inicio de liga para la benicarlandas en basquet

ANTONIO SÁNCHEZ

Ficha técnica:

1ª jornada 1ª B Nacional Femenina
Equipos: C.B. Mobel Record Benicarló - C.B. Santa Rosa De Lima
Resultado: 59 - 82

C.B. Mobel Record: Ana Viguer (8 punts), Carme (5), Pepita (4), Mónica (10), Esther (11), Núria (13), Inés (8), Mar (-), Montse (-), Begoña (-), Celia (-)

Santa Rosa De Lima: Soler I (20 punts), Navarro (6), Rovira (2), tribaldo (18) Brujetas (14), Magdalena (4), Domenech (1) Farrilla (1), Soler II (12) Gómez (6), Racionero (-)

Primero partido de la temporada para las chicas del C. B. Mobel Record Benicarló.

Se empezaba una nueva andadura por

la división de plata del basquet femenino y desgraciadamente no pudo ser con victoria de las benicarlandas que se enfrentaban a un rival fuerte como el C. B. Santa Rosa De Lima, muy reforzado con todas las miras puestas en el ascenso.

En el inicio del partido el Mobel Record salió un poco descentrado, sin tener las ideas claras tanto en defensa como en ataque, lo que supuso el pronto despegue en el marcador de las catalanas que supieron aprovecharse del desconcierto local.

Poco a poco el equipo benicarló, fue asentándose en la pista y empezaron a recortar la distancia en un marcador que había llegado a ser de 13 puntos de diferencia para el Santa Rosa.

Las cosas le empezaban a salir bien al Benicarló, tanto en defensa donde existía mayor coordinación entre las jugadoras, como en ataque donde empezaron a selec-

cionar mejor los tiros consiguiendo resultados positivos.

Todo esto llevó a acabar la primera parte con un apretado marcador de 28 - 35, lo que daba esperanzas, al escaso público presente en el pabellón, de ver una segunda parte emocionante y entretenida.

Todo lo que las benicarlandas habían conseguido en los últimos minutos de la primera parte, se vino abajo con un inicio de la segunda mitad desastroso. La defensa empleada (uno, tres, uno) hizo agua por todos lados y las catalanas impusieron su ley con balones a las pivots que conseguían posiciones cómodas de tiro.

El Santa Rosa se despegó definitivamente en el marcador sin que las benicarlandas, muy romas en ataque, pudieran acercarse en el marcador.

bàsquet

El C.B. Benicarló no pot remuntar davant el Tabernes Blanques

ÀLEX GOZALVO BELTRAN

FITXA TÈCNICA

Jornada: 1

Equips: C. B. Benicarló - Tabernes Blanques

Resultat: 75 -82

Anotadors:

C.B. Benicarló: Manolo (11), Cristóbal (6), Javi Roca (-), Andrés (14), Jaime 92), Dani (-), Silva (2), Jorge (5), Luís David (17), Javi Palazón (3) i Fede (15)

Tabernes Blanques: Barragán (16), hisvert (4), Andrés (-), Ros (8), Rivas (25), Campo (-), Navarro (-), Orellana (24), i Navarro (5).

Existeix una Màxima en l'esport que ens explica que en realitzar una gran recuperació de punts, allò que cal fer és agafar ràpidament el comandament del partit. Açò el C. B. Benicarló no ho va fer i després de perdre de 22 punts va desaprofitar tot l'esforç empleat per col·locar-se 1 punt endavant.

L'inici del partit va ser realment lamentable, les cistelles del Tabernes es succeïen amb molta velocitat i el Benicarló perdia la pilota amb la facilitat amb què s'obri una llauna de refresc. El monòleg realitzat pel Tabernes va finalitzar amb un clar 28-50.

La segona part va ser afortunadament, diferent i l'equip local, dirigit per un sensacional Andrés, es va fer amb el comandament del partit per uns instants, moments en què Fede pareixia la reencarnació de l'extraordinari jugador que és per moments i Luís David demostrava el seu bon estat de forma. Però finalment el Tabernes va aportar més sang freda i va col·locar la 1a. derrota a casa al casiller del Benicarló

La segona part va ser afortunadament, diferent i l'equip local, dirigit per un sensacional Andrés, es va fer amb el comandament del partit per uns instants, moments en què Fede pareixia la reencarnació de l'extraordinari jugador que és per moments i Luís David demostrava el seu bon estat de forma. Però finalment el Tabernes va aportar més sang freda i va col·locar la 1a. derrota a casa al casiller del Benicarló.

bàsquet

Annexa o anorèxia

ÀLEX GOZALVO BELTRAN

Suposadament la primera de les dues paraules, annexa, simbolitza un projecte que, com molts d'altres, hauria de millorar les prestacions esportives de la ciutat.

Suposadament la primera de les dues paraules, annexa, simbolitza un projecte que, com molts d'altres, hauria de millorar les prestacions esportives de la ciutat.

En canvi la segona paraula, anorèxia, exemplifica la crua realitat de una il·lusió que cada dia perd més pes, sense que els responsables se n'adonen. A pesar de la gran similitut ortogràfica de les dues paraules, la diferència entre elles és molt gran, tanta o més que la existència entre la realitat i la ciència-ficció.

La situació de les pistes annexes a l'orgullós Pavelló Poliesportiu és, avui per avui, deplorable. Donada la gran qualitat d'entitats esportives sembla imprescindible el bon estat de la pista coberta que es troba al lateral del Pavelló, per tal de poder descongestionar les moltes activitats que es desenvolupen al parquet de l'interior. Tanmateix la situació és diferent ja que els plàstics que protegeixen als usuaris de la imprevisible meteorologia es troven destrossats i la gran quantitat de fem acumulat, tan sols és comparable amb l'interior de les quadres del circ que es va instal·lar a Benicarló fa unes setmanes.

La cosa no canvia a l'altre cantó del Pavelló, ja que la pista utilitzada per als concerts festius també es troba en un estat vergonyós. Als vestuaris, i no exagero, hi ha un mínim de pam i mig d'alçada d'excrements, restes de begudes, mocadors plens de sang i diferents persones que forçan la porta s'instalen allí en hores d'entrenament per tal de realitzar els seus "negocis" -no molt clars, per cert-

Sempre havia sentit que l'esport ajudava a combatre la droga, però la imatge de dos heroinòmans en plena feina mentre les seccions inferiors del C.B. Benicarló entrenaven no confirma aquesta teoria

Sempre havia sentit que l'esport ajudava a combatre la droga, però la imatge de dos heroinòmans en plena feina mentre les seccions inferiors del C.B. Benicarló entrenaven no confirma aquesta teoria. Finalitzo animant als pares a que demanen explicacions a les autoritats responsables i esperant impacientment que amb el motiu de la pròxima Benicarlàndia o de la següent festa de la cartxofa, com fins ara, les autoritats tornen a netejar les pistes i arreglar els desperfectes. Esperem i no desesperem.

Mas de Barberans-Caro-la Sénia: un recorregut amb bicicleta de muntanya

Un dels trets més admirables dels membres del *Club Ciclista de Benicarló Secció de Muntanya* en les seues sortides és la paciència per esperar als més lents en la marxa. Aquesta capacitat d'espera, ajuda i companyerisme dona ànim en els moments de defalliment per a continuar, però a més ajuda a disfrutar molt més de la resta d'atractius que aquest esport proporciona als que el practiquen. D'aquesta manera l'aventura viscuda pels prop de 25 participants a la sortida del passat més de setembre que els va conduir desde el Mas de Barberans a escalar el Mont-Caro i a arribar fins a Fredes, culminat-ho tot plegat amb una salvatge baixada pel Portell de l'Infern fins a la Cenia, es va convertir en una experiència inoblidable.

Si l'ascensió al Caro esdevingué "cruel" per a aquells que no estaven avesats a tant empinades i infinites pendents, l'esforç efectuat va tindre com a premi, a banda de la impressionant vista d'una plana immensa marcada per l'Ebre i limitada pel Mediterrà que no podia més que assomar-se en la llunyania, un deliciós entrepà de pernil i formatge que repondria les forces perdudes

Si l'ascensió al Caro esdevingué "cruel" per a aquells que no estaven avesats a tant empinades i infinites pendents, l'esforç efectuat va rebre com a premi, a banda de la impressionant vista d'una plana immensa marcada per l'Ebre i limitada pel Mediterrà que no podia més que assomar-se en la llunyania, un deliciós entrepà de pernil i formatge que repondria les forces perdudes. A partir d'aquell moment començava el trajecte per una pista que encara que polsosa per la manca de pluja els endinsava dins uns boscos frondosíssims i poblats de pins rojos que els protegien del sol i ens acompanyaven, passant pel Negrell i el refugi de la Font-Ferrera, fins a Fredes, on Maria els esperava al seu restaurant amb un enorme plat de salsitxes, baldanes i carn torrada.

Reemprendre la marxa després de dinar sempre és més dur, però aquest esforç es veu compensat amb l'increïble bellesa que s'escampa per tot el Portell de l'Infern, amb les enormes roques que suen una aigua que serà recollida dins uns grans troncs de pi roig disposats horitzontalment a mode d'abeurador per a la cabra autòctona i salvatge de la zona, i amb la irregularitat del terreny i la impresionant perillositat del tallant que converteix el paratge en una zona salvatge, poc accessible i d'una gran bellesa, un racó on els animals poden trobar refugi front a la civilització. En aquell paratge salvatge i tremendament bell van abeurar també els ciclistes una aigua filtrada per la muntanya i, cabres o no, es van llançar en una perillosa i frenètica carrera per la sendera que, tot i les caigudes, va proporcionar una de les experiències més divertides i arriscades del trajecte. Ni els nubols ni la pluja es van oblidar de donar el seu toc de gràcia a aquella sortida, i així van acompanyar al excursionistes desde el pantà fins al poble de la Cenia.

Una completa aventura que no es pot oblidar i a la que se vos convida a tots a repetir.

Amunt i avall

L'escalada

↳ CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Quan fa uns anys hom anava a la muntanya, l'escalada era sinònim de perill i aventura. Aleshores ningú considerava esportistes els escaladors i alpinistes. El més corrent és que foren considerats bojos que arriscaven la seua vida per res. L'escalada ha canviat aquests darrers anys, ha deixat de ser una aventura heroica d'uns pocs bojos per convertir-se en una activitat esportiva que cada cop compta amb un nombre més elevat de practicants.

Dins l'escalada cal diferenciar dues modalitats: *free climbing* o clàssica, i escalada esportiva. L'escalada esportiva es realitza per itineraris ja protegits amb assegurances amb una mitjana de 20 o 30 metres d'alçada

Dins l'escalada cal diferenciar dues modalitats: *free climbing* o clàssica, i escalada esportiva. L'escalada esportiva es realitza per itineraris ja protegits amb assegurances (Spits, parabolts, segellaments químics i reunions) amb una mitjana de 20 o 30 metres d'alçada i que rarament es perllonguen més de dos o tres tirades. A la clàssica, els itineraris són llargs. El material que protegeix l'escalador (empotradors, friends i tascons) ha d'introduir-se a mesura que es va progressant. L'ambient és de mitja muntanya o alpi.

Com tots els esports, es reuqe-reix un coneixement del material (cordes, motxiles, botes, arnesos, mosquetons, etc...) i una condició física adequada. Si hi ha quelcom interessat en alguna varietat d'aquest esport, el Centre Excursionista Xiruca l'informarà de tot allò que desitge.

MOT ENCREUAT Núm. 7 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1							■				
2											
3				■							
4						■			■		
5								■			
6			■								
7					■						■
8				■							
9							■			■	
10	■							■			
11				■							

HORITZONTALS:

1. Acció dolenta que causa estropici. Pot ser bec-vermell, blanc, buixot, cap-blanc, coll-verd, mut, etc. 2. Persona que s'apropia d'alguna cosa en detriment de les altres. 3. Expulsió sobtada i sorollosa de l'aire dels pulmons. Molt conegudes. 4. Entretinguda. Institut de Batxillerat. Símbol químic del molibdè. 5. Arbres caducifolis de la família de les moràcies amb fruits comestibles. Deu vegades cent. 6. A l'inrevés, nota musical. Entretinguda. 7. Angle, intersecció, colze. Posar en moviment. 8. Sentiment profund de malvolença o aversió envers algú. Allargada, expandida, en definitiva, no tesa. 9. Canvi bruscat que experimenta un vehicle en trobar una desigualtat del terreny. Prefix grec que significa "contra". R. 10. Netejat amb aigua. Alegre, festiu. 11. Arran. A l'inrevés, escombra.

VERTICALS:

1. Sobrenom del patró d'Espanya. R. 2. Diuen que Lauren Bacall va començar a treballar al cinema d'això. 3. Aparell que proporciona feixos de llum coherent, mira tu. Assenyalen dia, hora i lloc per a veure's. 4. Interjecció usada per a cridar algú. Suro i, per si fóra poc, avanço dins l'aigua. Ràdio Nacional. 5. Expedició de caça "sense fronteres". Indicació del temps en què s'ha esdevingut un fet. 6. En aquest moment. Esmicolar, fer miques. 7. En un partit de futbol com aquest no és fi insultar a l'àrbitre. Si estàs és London i són les cinc... 8. Fem. Itinerari. N. 9. Nosaltres. Dolç fet amb clares d'ou batudes a punt de neu i sucre i cuit al forn. 10. Ermitanes i ermitans. A l'inrevés, símbol del radi. 11. S'està molt a casa. A l'inrevés, volta.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR

HORITZONTALS: 1. Televisions. 2. Aforada. Cua. 3. Peco. Obeses. 4. Masclet. TT. 5. Cel. L. Ribera. 6. Ir. Car. Case. 7. Vitamina. R. 8. Adam. No. FAI. 9. Depilatória. 10. A. Enamorar. 11. Otomà. Suec.,

VERTICALS: 1. Tap. Civada. 2. Efemèride. O. 3. Local. Tapet. 4. Eros. Camino. 5. Va. Clam. laM. 6. Idol. rinamA. 7. Saber. Noto. 8. I. Ètica. Ors. 9. Ocs. Ba. Frau. 10. Nuets. Aire. 11. Sastreria. C.

CURSOS

✓ **Curs d'Aromaterapia**
Del 27 al 29 d'octubre. Preu del taller: 25.000 pessetes
Duració: 20 hores. Inscripció fins al 15 d'octubre al telèfon 971.765100 de 8 a 10 de la nit
L'alumne rebrà tot el material necessari per confeccionar tots els preparats, que després passaràn a disposició dels alumnes. Es lliurarà diploma d'assistència.

✓ **Curs d'Ajudant de cuina** dins els Cursos de Formació amb Pràctiques a les empreses
Dirigit a joves de 16 a 21 anys
DURADA DEL CURS: setembre a juny (grups de 15 persones)
INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: Centre Social "La Farola", al C/Port, 37, o a l'Oficina d'Informació Juvenil, Biblioteca municipal. Matrícula gratuïta

✓ **Cursos de la Universitat Popular**
Període de matriculació: Del 27 de setembre a l'11 d'octubre, de 10 h a 14 h al Negociat de Cultura - Universitat Popular de l'Ajuntament de Benicarló (3a planta)
L'import de la matriculació es farà efectiu un cop omplert el full d'inscripció.

✓ **VIII Campanya Deportiva Municipal.**
Per tal d'inscriure-vos cal anar a l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament des del dia 25 de setembre fins el 21 d'octubre (de 8 a 15 hores), presentant l'ingrés econòmic adient, generalment entre les 4.000 i 8.000 pessetes depenent de l'activitat, al compte número 2000073613 de la Caixa Rural "Sant Isidre" situada a l'Avinguda J.Carles I.

✓ La Fundació "La Caixa" convoca novament el Premi "Miquel Angel Terribas" centrat en el lema "La Solidaritat", dotat amb una beca de 2.500.000 ptes. El plaç de presentació finalitza el 30 de novembre de 1995. L'entrega pot fer-se personalment o a través del correu certificat a la Fundació "La Caixa". Colaboracions Institucionals. Via Laietana, 56. 08003 Barcelona

EXPOSICIONS

✓ **Exposició de pintura de Juan José Fontanet** a la Sala Le Nain de Benicarló. Avda Catalunya, 43. Oberta des del 29 de setembre

SENDERISME

✓ **Del 12 al 15 d'octubre**
LLOC: Fredes- Caro- Beceit- Fredes
Últim dia per apuntar-se: dimecres dia 4.al Casal Municipal. ORGANITZA: Grup Excursionista Xiruca.

SOPAR DE LLIURAMENT DEL PREMIS "ALAMBOR" I HOMENATGE

✓ **Sopar de lliurament dels VIIIés. Premis " Alambor "** i d'homenatge a la Peña Setrill i Alfred Giner Sorolla.
LLOC : Parador de Turisme de Benicarló
Dia 21 d'octubre.
VENDA DE TIQUETS: Llibreria Grèvol. Pl.Constitució, 5 Tel-fax 475698 Benicarló i Parador de Turisme. Tel. 470100- Fax 470934.
Fins al 17 d'octubre.

Feu arribar les vostres convocatòries a l'Agenda Cultural

PROJECTES D'INVESTIGACIÓ MIQUEL ANGEL TERRIBAS

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Alabat siga Déu!

Vaig distret pel carrer en tornar d'una comanda i he d'arrelentir el pas quan arribo a una parella, mare i filla, m'imagino, que es deuen dirigir cap a l'escola. La xiqueta deu tenir a penes 8 o 10 anys. La mare, que reconec com a natural i habitadora de la ciutat i a qui no hagués dubtat mai a saludar en valencià, es dirigeix a la filla en castellà. És una xica que considero jove, no deu passar dels 35. La menuda, de sobte, pregunta a sa mare per *la mía cartera*, tot incorrent en un angelical catalanisme morfològic.

Pregunta a sa mare per *la mía cartera*, tot incorrent en un angelical catalanisme morfològic

A la tarda, acudeixo a inscriure'm en un curs de solfeig a l'Acadèmia de la nostra Banda Municipal. Hi predominen del tot xiquetes i xiquets acompanyats de les mares. Al senyal d'algú entrem tots dins una aula i envoltem fins a l'asfíxia l'abnegat professor que es refugia darrere d'una taula. Mares, xiquets, ... jo mateix, cadascú formula les seues predileccions d'horari i intenta de ser atès el primer. Els alumnes més menuts es llancen literalment sobre el jove professor, contents de retrobar-lo després de les vacances d'estiu i amb l'eufòria del nou curs musical. Miro a dreta i esquerra i em descobrijo enmig d'un grup de senyores no majors que l'anterior, a qui he conegut sempre com a valenciano-parlants, que s'adrecen tant als seus fills com al pedagog en castellà. Paradoxalment, els xiquets i el músic s'entenen amb un valencià fluid, natural i fins i tot esporgat d'alguns vulgarisme endèmic. ¿Deu ser, penso, que mestre i alumnes comparteixen el llenguatge universal de la música per damunt de llurs llengües naturals? ¿O potser no és més que el resultat normal del tan entrebancat ensenyament en valencià? No ho sé.

Mestre i alumnes comparteixen el llenguatge universal de la música per damunt de llurs llengües naturals?

Comento el tema amb col·legues del treball i em responen amb una altra paradoxa. La major part de les queixes, amenaces i fins i tot agressions contra els models bilingües d'ensenyament provenen, no d'immigrants procedents d'altres zones de l'estat, sinó de fills del poble, que tenen el català com a llengua pròpia i d'ús quotidià.

Em pregunto de què es tracta. Qui o què els hi incita? La majoria, tots, són bona gent, els conec poc o molt d'haver-los vist emocionats a les presentacions falleres quan el mante-

nidor els rememorava unes barraques que, d'altra banda,ací mai no han existit. Molts tenen estudis, ensenyament secundari o carreres superiors, la majoria són tinguts per gent de sentit comú. Tot i reconèixer les virtuts innumerables de *Canal 9*, fa molts anys que no es fien d'altra predicció meteorològica que no siga la del Rodríguez Picó i els altres primots de *TV3*.

És aversió o por? En diem temor, millor. Què temen? A qui escolten? No als pedagogs quan garanteixen la capacitat dels infants per aprendre, no dues sinó tres o quatre llengües alhora si l'ensenyament és de qualitat. No hi veig, en aquelles mares, res més que temor d'elles mateixes, del que són i del que acàs poden transmetre als fills com si fos una dolentia, del que han après a parlar a contrapèl d'una escola que els privava d'estudiar la llengua pròpia i dels seus pares. I ara? ¿Són capaces d'implantar —diria inocular— en els xiquets les mateixes pors i prejudicis ja tan fora de lloc i tan i tan superats a desgrat d'alguns, de pocs que criden molt? Em faig venir a la ment paraules de Tacià, el retòric helenitzat del segle II que, convertit al Cristianisme en llegir unes Escriptures tingudes per *bàrbares*, es gira contra les pròpies conviccions d'abans i escriu al *Discurs contra els grecs: El qui et fa avariciós, aquest és el qui et pronostica sobre com enriquir-te; el qui alça sedicions i batalles, és el qui et profetitza la victòria en la guerra*.

Finalment, m'agradaria avançar-me a algunes reaccions. Sé que alguns de vosaltres, lectors desperts, teniu la meua opció pel català com una provocació política de les més vergonyants. Potser ja deveu estar pensant d'alçar *sedicions i batalles* contra qui no ha fet més que manifestar la pròpia perplexitat. *Absit iniuria verbo*. Com que estic segur de no haver fet esment de cap color al llarg del text, l'única cosa que podré fer és arronsar els muscles, sospirar i deixar-ho tot en mans de qui ja està, de qui no fa evidentment política: *Alabat siga Déu!*

